

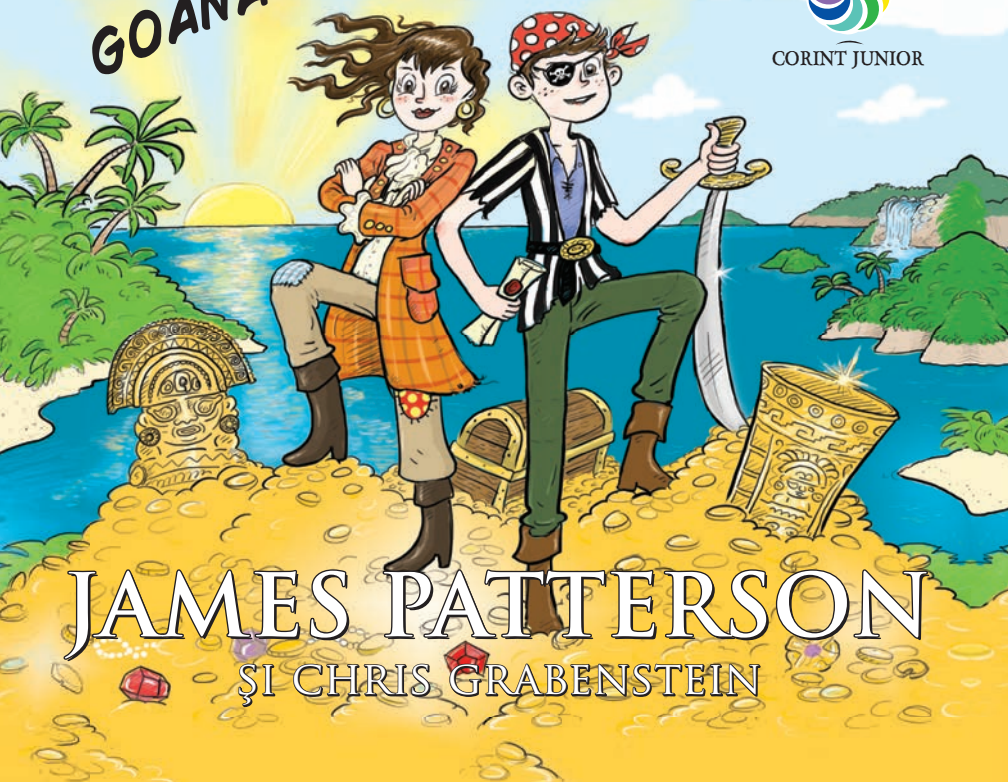
O NOUĂ CARTE DE AVENTURI SEMNATĂ
DE AUTORUL SERIEI **GENERALA**
BESTSELLER INTERNAȚIONAL

VÂNĂTORII DE COMORI

GOANA CĂTRE ORAȘUL DE AUR

CORINT JUNIOR

JAMES PATTERSON
ȘI CHRIS GRABENSTEIN

UN SCURT MESAJ DIN PARTEA LUI BICK KIDD

Înainte de a plonja în următoarea noastră aventură – și folosesc a plonja la propriu, pentru că începe cu Beck și cu mine înotând să ne salvăm viețile –, aș vrea să le reamintesc tuturor că eu, Bickford „Bick“ Kidd, voi fi cel care vă va spune povestea.

Sora mea geamănă, Rebecca „Beck“ Kidd, se va ocupa cu desenele.

Eu sunt autorul, ea este ilustratorul.

Eu sunt naratorul, ea este mâzgălitul... de desene.

Bun. Beck spune că eu sunt și cel care pute, iar ea, cea care nu miroase ca brânza veche îndesată în ciorapii folosiți la sala de sport.

Mă rog!

Este timpul să sărim în poveste.

Și în apele infestate de rechini.

PARTEA I

COMOARA
PIRATILOR

RECHINII
OR CREDE
CĂ SUNTEM
PEȘTI!

PROBABIL
PENTRU CĂ-ȚI
MIROS
PICIOARELE!

CAPITOLUL 1

Bun, pentru început trebuie să recunosc că sunt chiar impresionat că sora mea geamănă, Beck, a reușit să facă desenul ăsta, pentru că ne aflam atunci cam la zece secunde distanță de a fi crăntăniți de o familie de rechini cap-de-ciocan.

(Beck spune că a făcut ilustrația aceea mai târziu, din memorie, nu când ne aflam în apă. La fel procedez și eu cu povestitul. Este greu să scrii sau să desenezi în timp ce înoți ca să-ți salvezi viața. Cerneala devine apoasă și lasă pete.)

Unde eram?

A, da! În ocean. În largul statului Costa Rica. Urmăriți de rechini cap-de-ciocan, în timp ce înotam spre Insula Cocos, un parc național

costarican, cunoscut și sub numele de „Insula rechinilor“.

(Da, Beck, ăsta *ar fi trebuit* să fie un indiciu despre ce putea pândi pe sub valuri.)

Dădeam disperați din mâini și din picioare, străduindu-ne să scăpăm de ceata de monștri flămânzi ai mării. Un lucru bun era că rechinii cap-de-ciocan au ochii acolo unde ar trebui să fie urechile. Poate că nu ar fi reușit să ne vadă – *dacă înotam fix în fața lor.*

De ce nu ne aflam într-o barcă, una cu vâsle sau una cu motor?

Pentru că mama, tata și fratele nostru mai mare, Tommy, luaseră toate bărcile disponibile, hotărând să întreprindă o mică vânătoare de comori fără mine, fără Beck și fără sora noastră mai mare, Storm.

— Voi trei veți sta pe vas, ne-a spus tata când s-au suit în bărci. În Cameră, sub punte, sunt secrete pe care trebuie să le păziți.

Da, ori de câte ori vorbește tata despre Cameră, sună de parcă ar spune-o cu litere mari, căci Camera este un seif supersecret și foarte

sigur de pe nava noastră, *Rătăcita*. Camera ne este inaccesibilă nouă tuturor. Acolo își țin mama și tata hărțile lor rare și valoroase pentru vânătorile de comori, încuiate în spatele Ușii. Și Ușa beneficiază de tratamentul cu litere mari, pentru că este făcută din oțel masiv, gros de șapte centimetri. Este așa de grea, că uneori mă întreb cum de poate *Rătăcita* să plutească având o asemenea greutate la bord.

Eram aproape sigur că Beck și cu mine ne amintiserăm să verificăm de două ori încuietoearea de la Ușa Camerei înainte să sărim în ocean. Aproape sigur. Ne cam grăbeam.

— Cum au îndrăznit să plece la vânătorearea de comori fără noi?! spusese Beck pe când ne pregăteam să plonjăm.

— Mda, zisesem și eu, cum de au îndrăznit?!

Da, uneori gândim și spunem același lucru. E o chestie tipică pentru gemeni.

Prin urmare, am sărit peste bord și am început să înotăm. Nu uitați că noi, copiii Kidd, am trăit pe ocean cea mai mare parte a vieților noastre. Suntem înotători și scufundători excelenți.

Cu excepția lui Storm. Ea nu practică sporturi acvatice. Poate pentru că are memorie fotografică, ceea ce înseamnă că nu uită niciodată că oceanul este plin de creaturi înfricoșătoare cum ar fi... aha!... rechinii cap-de-ciocan.

Dar Beck și cu mine eram hotărâți să ne alăturăm mamei, tatei și lui Tommy pe insulă. Păi, noi, copiii Kidd, ne pricepem teribil la vânătoria de comori și de unii singuri, fără mama și tata. De fapt, chiar recuperaserăm două comori în căutările noastre solitare.

Iar, acum, ei cotrobăiau după comori îngropate în jungla de pe Insula Cocos doar cu Tommy? De când a devenit Familia Kidd, Vânătorii de Comori SRL, o operațiune de trei persoane, în loc de șase?

De fapt, era periculos de aproape să devină un echipaj de patru. Pentru că flămânzii rechini cap-de-ciocan erau înotători mai rapizi decât mine și decât Beck.

Erau aproape și se apropiau și mai mult.

Cu câteva clămpănituri rapide din fălci, ar fi putut să scadă cu precizie doi din șase – pe vecie!

URĂSC SĂ FAC
OPERAȚII
LA MATE!

PLEOSCI!

PLEOSCI!

URĂSC SĂ FIU
MOLFĂITĂ
LA CINĂ!